ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ବଳରାମ ସାହୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଅକ୍ଟୋବର 29, 2002

[ଦୋରାଇସ୍ୱାମୀ ରାଜୁ ଏବଂ ଏଚ୍. କେ. ସେମା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦ୍ୱୟ]

ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ:

ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ଏବଂ 39(d)- ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସମାନ ବେତନ- ସାମୟିକ ଶ୍ରମିକମାନେ- ସେବା ନିୟମିତକରଣ ଏବଂ ନିୟମିତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଭଳି ସମାନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ଆଧାରରେ ନିୟମିତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଭଳି ସମାନ ପାରିଶ୍ରମିକ ପ୍ରଦାନ - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଅନୁମୋଦିତ – ଆବେଦନରେ : ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା :- ସମାନତା ଏବଂ ପରିଣାମୀ ପକ୍ଷପାତର ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଆଧାରକୁ ଯଥାର୍ଥତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ତଥ୍ୟର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନୁମାନ ଏବଂ ପ୍ରାକ୍ ଧାରଣା କରିପାରିବେ ନାହିଁ - ସମାନ ବେତନ ଦାବି ସମେତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିୟମିତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହ ସମାନ ଅଧିକାର ଦାବି କରିବା ପାଇଁ ଦାବିଦାର-କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ କୌଣସି ପଦବୀରେ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ - ଶ୍ରମ ଆଇନ - ନିୟମିତକରଣ ।

ପ୍ରତିବାଦୀ-ଶ୍ରମିକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ବେତନ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଆଧାରରେ ରିଟ୍-ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସେହି ସଂଗଠନର ନିୟମିତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପରି ସମାନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରୁଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରିଟ୍ ଅବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏହି ଆବେଦନ କରାଯାଇଛି ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ଦର୍ଶାଇଥିଲେ: 1.1. ଯଦିଓ 'ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସମାନ ବେତନ'କୁ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14ର ଅନୁତୋଷିକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ, କିନ୍ତୁ 'ଅସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସମାନ ବେତନ' ମଧ୍ୟ ସେହି ଅଧିକାର ପ୍ରତି ନକରାତ୍ମକ ହେବ, ସମାନ ବେତନ ନା କେବଳ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରକୃତି କିମ୍ବା ପରିମାଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ, ବରଂ ବିଶ୍ୱସନୀୟତା ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୁଣାତ୍ମକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଭର କରିବ ଏବଂ ଯଦିଓ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାନ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଦାୟିତ୍ୱଗୁଡିକ ବାସ୍ତବିକ ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରେ ।

1.2. ନିୟମିତକରଣ ଆଦେଶ ବ୍ୟତୀତ ପ୍ରତିବାଦୀ-ଶ୍ରମିକମାନେ କେବଳ ଏପରି ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସର୍ବନିମ୍ନ ମଜୁରୀ ପାଇବାର ହକଦାର ହେବେ, ଯଦି ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଥିବା ବେତନ ଠାରୁ ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ, ଯେଉଁଥି ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କୌଣସି ଗମ୍ଭୀର ଆପତ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାରେ ଗୁରୁତର ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କୁ ସମାନ ପଦବୀରେ ଥିବା ନିୟମିତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଥିବା ବେତନ ଏବଂ ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ । ସମାନ ବେତନ ଏବଂ ଭତ୍ତା ଦାବି ସମେତ କୌଣସି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ନିୟମିତ ଏବଂ

ସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହ କୌଣସି ତୁଳନା ଏବଂ ଦାବି କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିବାଦୀ-ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପଦବୀରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତଥ୍ୟ ଏହିକି ଯେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ବିଚାରକୁ ନେଲେ, ଉଭୟ ବର୍ଗର କର୍ତ୍ତବ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରକୃତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇନଥିଲା ଯାହା ତାଙ୍କୁ ହକରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିବା କାରକ ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ସଂକ୍ଷେପରେ ଏବଂ କୌଣସି ତଥ୍ୟଗତ ଆଧାର ବିନା ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ନିବର୍ତ୍ତାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ଅସମାନ ପ୍ରକୃତିର କାର୍ଯ୍ୟର ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ସମାନତା ଗ୍ରହଣ ଏବଂ ଅନୁମାନ କରିବାକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିନଥିଲା । ସମାନତା ଆଧାରରେ ପ୍ରତିକାର ଦାବି କରିବା ପାଇଁ, ଆରୋପିତ ପକ୍ଷପାତିତ ଉପରେ ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ତୁଳନାରେ ସମାନ ଅଧିକାର ଦାବି କରିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଦାବିଦାରମାନଙ୍କୁ ଏକ ତୁଲ୍ୟତା ଏବଂ ପରିଣାମୀ ପ୍ରତିକୂଳ ପକ୍ଷପାତକୁ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଆଧାରରେ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ହେବ ।

ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଜସ୍ମେର ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **[1996] 11 SCC 77**; *ତାମିଲନାଡୁ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଏମ୍. ଆର୍. ଅଳଗପ୍ପନ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* **[1997] 4 SCC 401** *ଏବଂ ଗୁଜରାଟ କୃଷି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ବନାମ ରାଥୋଡ୍ ଲାଭୁ ବେଚାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* **[2001] 3 SCC 574 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା ।**

ମୁଖ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲ ସଂରକ୍ଷକ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଜଗନ୍ନାଥ ମାରୁତି କୋଣ୍ଡାରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [**1996] 2 SCC 293** *ଏବଂ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ପିଆରା ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* [**1996] 2 SCC 293** , ପ୍ରଭେଦନୀୟ

1.3. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦିଆଯାଇଛି କାରଣ ଉପରେ ସୂଚାଯାଇଥିବା ଅନୁସାରେ ଏନ୍.ଏମ୍.ଆର୍ /ଦୈନିକମଜୁରୀଆ / ସାମୟିକ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଭଳି ସମାନ ବେତନ ଦେବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, ଯାହା ପାଇଁ ସେମାନେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୋଗ୍ୟ କିମ୍ବା ହକଦାର ହେବେ ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ନିୟମିତ ହୋଇନାହାନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ସ୍ଥାୟୀ ସଦସ୍ୟ ଭାବରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇନାହାନ୍ତି । ଏପରି ସ୍ଥାୟୀ ସ୍ଥିତି/ନିୟମିତକରଣର ପୂର୍ବ ଅବଧି ପାଇଁ, ସେମାନେ କେବଳ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କିମ୍ବା ଅଧିସୂଚିତ ସର୍ବନିମ୍ନ ମଜୁରୀ ହାରରେ ବେତନ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା । ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 7342/1993

ଓ.ଜେ.ସି. ସଂଖ୍ୟା 18/1990ରେ ଓଡିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କର ତା10.3.1992ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ସହିତ

ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 7343/93,7047-7048/2002 ଏବଂ 751/1995

ଉପସ୍ଥିତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜି.ଏଲ୍. ସଘି, ଜନ କଲ୍ୟାଣ ଦାସ, ଭାରତ ସଙ୍ଗଲ, ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ପନିକ୍କର, ରାଣା ରଣଜିତ କୁମାର ସିଂ, ଜି. ବିଶ୍ୱାସ, ଏସ୍. ମିଶ୍ର, ଜେ.ଆର୍. ଦାସ, ଏଜାଜ ମକବୁଲ, ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କୁମାର ଝା, ଶ୍ରୀମତୀ କୀର୍ତ୍ତି ରେଣୁ ମିଶ୍ର, ୱାଇ. ପ୍ରଭାକର ରାଓ ଏବଂ ଜେ. ପି. ମିଶ୍ର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ

ଡି ରାଜୁ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି *ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 7342/1993*

ଏହି ଆବେଦନରେ ପ୍ରତିବାଦୀ, ଏନ୍.ଏମ୍.ଆର୍. କର୍ମୀମାନେ, 'ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସମାନ ବେତନ' ନୀତି ଲାଗୁ କରି ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହ ସମାନ ହାର ଏବଂ ଆଧାରରେ ପାରିଶ୍ରମିକ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି, ଏହା ଦାବି କରି ଯେ ସେମାନେ ସମାନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସେବାଗୁଡ଼ିକର ନିୟମିତକରଣ ପାଇଁ ଏହି ଆଧାରରେ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ନିୟମିତକରଣକୁ ଯଥାର୍ଥତା ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ଯଥେଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀ-ରାଜ୍ୟ ଏହା କହି ଦାବିକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ କି ନିୟମିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱ ଏନ୍.ଏମ୍.ଆର୍ ଶ୍ରମିକଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ କଷ୍ଟକର ଯେଉଁମାନେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଦୈନିକ ଆଧାରରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଯୋଗଦାନ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକଳ୍ପରେ କାର୍ଯ୍ୟର ଉପଲବ୍ଧତା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ସେମାନେ ସମାନ ବେତନ ପାଇଁ କୌଣସି ସମାନତା ଦାବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଖଣ୍ଡପୀଠ ତା10.3.1992 ରିଖର ଏକ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଏହି ମାମଲାର ଉକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ଗମ୍ଭୀରତାର ସହ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇ ନାହିଁ ବୋଲି ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇ ନିୟମିତକରଣ ଦାବିକୁ କାୟମ ରଖିଥିଲେ । ସମାନ ବେତନ ପାଇଁ ଦାବି ବିଷୟରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତ ଥିଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମାନ ବେତନ ହାର ପ୍ରଦାନ ନକରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ଏବଂ 2.1.1990 ଅର୍ଥାତ୍ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାର ତାରିଖରୁ ନିୟମିତ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କର ଦାବିକୁ କାୟମ ରଖିଥିଲେ, ଆହୁରି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହିତ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ଅବଧି ପାଇଁ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରାଯିବା ଉଚିତ । ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ ଉପରୋକ୍ତ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 7343/1993

ଏହି ଆବେଦନରେ ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ, ରେଙ୍ଗାଲି ପାୱାର ପ୍ରୋଜେକ୍ଟରେ ଏନ୍. ଏମ୍. ଆର୍. କର୍ମଚାରୀ, ପୂର୍ବୋକ୍ତରେ ସୂଚିତ ଅନ୍ୟ ଆବେଦନ ଭଳି ସମାନ ପ୍ରତିକାର ଦାବି କରିଛନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ନାକଚ କରି, ଆଦେଶ ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷର ନିରନ୍ତର ସେବା ସମାପ୍ତ କରିଥିବା ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ସହିତ, ତଥାପି ପ୍ରକୃତ ଦେୟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନଗଣ୍ୟ ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନୀତିଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଲାଗୁ କରି, ଏହି ମାମଲା ଏବଂ ସମାନ ବେତନ ପାଇବାର ଅଧିକାରକୁ କାୟମ ରଖିଥିଲେ, ସମସ୍ତ ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ଦାବିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ମୋଟା ଆକାରରେ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ ଏହି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 751/1995:

ଏହି ଆବେଦନରେ ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଜଳସେଚନ ବିଭାଗର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକଳ୍ପଗୁଡ଼ିକରେ ନିଯୁକ୍ତ ଥିବା ଏନ୍.ଏମ୍.ଆର୍ କର୍ମଚାରୀ, ସେମାନଙ୍କ ସେବାଗୁଡ଼ିକର ନିୟମିତକରଣ ଏବଂ ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଭଳି ସମାନ ବେତନ ପାଇଁ ପ୍ରତିକାର ଦାବି କରିଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ଭଳି, ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନର ଆବଶ୍ୟକତାରେ ଦାବିଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ କାୟମ ରଖାଯାଇଥିଲା ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 7047-7048/2002

ଏସ୍.ଏଲ୍.ପି.ସି. ସଂଖ୍ୟା 16204-16205/1996 ରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ

ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରାଗଲା ।

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା ।

ଏହି ଆବେଦନରେ ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଜଳସେଚନ ବିଭାଗର ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଏନ୍. ଏମ୍. ଆର୍. ଶ୍ରମିକ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ନିୟମିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ନିୟମିତକରଣ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ବେତନ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଦାବି । ପୂର୍ବ ଆଦେଶର ଅନୁପାତକୁ ଲାଗୁ କରି ଏହି ଦାବିକୁ କାୟମ ରଖାଯାଇଥିଲା, ଫଳସ୍ୱରୂପ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଦାଖଲ ହୋଇଛି ।

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଜନ କଲ୍ୟାଣ ଦାସ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ-ରେଙ୍ଗାଲି ପାୱାର ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ପାଇଁ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଜି. ଏଲ. ସାଂଘିଙ୍କୁ ଶୁଣିଲୁ । ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଭରତ ସଙ୍ଗଲ୍, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏଜାଜ୍ ମକବୁଲ୍, ଶ୍ରୀମତୀ କୀର୍ତ୍ତି ରେଣୁ ଏବଂ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ୱାଇ ପ୍ରଭାକର ରାଓ, ଅଧିବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ବିବୃତ ହୋଇଥିବା *ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଜସ୍ମେର ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* [1996] 11 SCC 77 ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ସେମାନଙ୍କ ଆଭିମୁଖ୍ୟର ସମର୍ଥନରେ ଦୃଢ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ କି ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ବିବୃତ ହୋଇଥିବା *ମୁଖ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲ ସଂରକ୍ଷକ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଜଗନ୍ନାଥ ମାରୁତି କୋନ୍ଧାରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* [1996] 2 SCC 293 ମାମଲାରେ ଏବଂ *ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ପିଆରା ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* [1992] 4 SCC 118 ମାମଲାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିକାରକୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଆଭିମୁଖ୍ୟର ସମର୍ଥନରେ ଦୃଢ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖିଥିଲେ । ତା3.8.93ରିଖର ଏସ୍.ଏଲ୍. ପି. (ସି) ସଂଖ୍ୟା 4727/93; ତା18.4.94ରିଖର ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 2541-42/94 ଏବଂ ତା21.4.94ରିଖର ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 2628-29/94 ଆଦେଶ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ମଧ୍ୟ ଏହା ଦାବି କରି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଯାହା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତାହା ବିଭିନ୍ନ ସଂଗଠନ କିମ୍ବା ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ତୁଳନାରେ କିମ୍ବା ସମାନ ବେତନର କୌଣସି ସମାନତା ପାଇଁ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ୟୁନିଟ୍ କିମ୍ବା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହିତ ସମାନ

ବେତନ ପାଇଁ ଅଟେ ଏବଂ ଏହିପରି ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କୁ ସମାନ ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ ନକରିବାର କୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କାରଣ କିମ୍ବା ଯଥାର୍ଥତା ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ, ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଦୃଢ଼ତାର ସହ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ତଥ୍ୟତଃ ସେମାନେ ଏନ୍.ଏମ୍. ଆର୍ ଶ୍ରମିକ ଭାବରେ କିମ୍ବା ଦୈନନ୍ଦିନ ସାଧାରଣ କର୍ମଚାରୀ ଭାବରେ ନିୟୋଜିତ ଥିଲେ, ଏହାର କୌଣସି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା କିମ୍ବା ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ, ଯଦିଓ ସେମାନେ ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପରି ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପକ୍ଷପାତିତା କିମ୍ବା ସମାନ ବେତନ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାର କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ନଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ତିନିଜଣିଆ ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ବିଚାରପୀଠ ମୁଖ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲ ସଂରକ୍ଷକ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଜସ୍ମେର ସିଂଙ୍କ ମାମଲାରେ ଦୁଇ ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ ବିଚାରପୀଠ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅପେକ୍ଷା ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡିବ।

ଆମେ ଉଭୟ ପକ୍ଷରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନାଗୁଡ଼ିକକୁ ଯତ୍ନର ସହିତ ବିଚାର କରିଛୁ । ଏ.ଏମ୍. ଅହମ୍ମଦି, ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଏବଂ ସୁଜାତା ଭି. ମନୋହର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କୁ ନେଇ ଦୁଇ ଜଣ ବିଜ୍ଞ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଏକ ବିଚାରପୀଠ ଦ୍ୱାରା ଜସ୍ମେର ସିଂଙ୍କ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ନିଷ୍ପତ୍ତି ସିଧାସଳଖ ପ୍ରସଙ୍ଗିକ ଅଟେ । ସୁଜାତା ଭି. ମନୋହର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ବିଚାରପୀଠଙ୍କ ତରଫରୁ ଏବଂ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ପୂର୍ବର ବହୁତ ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଯତ୍ନର ସହ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ, ନିମ୍ନମତେ କହିଛନ୍ତି :-

"10. ତେଣୁ, ବର୍ତ୍ତମାନର ଅବେଦନରେ ଦୈନିକ ବେତନରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିବା ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କୁ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟର ନିୟମିତ ଚାକିରିରେ ସମାନ ପଦବୀରେ ଥିବା ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ ସମାନ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଦୈନିକ ବେତନଭୋଗୀ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଯୋଗ୍ୟତା ହାସଲ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, କିମ୍ବା ନିଯୁକ୍ତି ସମୟରେ ବୟସ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ଉପାୟରେ ନିୟମିତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଚୟନ କରାଯାଇଥାଏ, ସେହି ଉପାୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚୟନ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ କହିଲେ, ଚୟନ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକତା ସେତେ ଜଟିଳ ନୁହେଁ । ନିୟମିତ ସେବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ରହିଛି, ଯେପରିକି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଶୃଙ୍ଖଳାଗତ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ଅଧୀନରେ ସେବାର ବଦଳି ହେବାକୁ ଥିବା ଜଣେ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ଏବଂ   ତାଙ୍କର ଅସ୍ତିତ୍ୱ, ଯାହା ଦୈନିକ ମାନ୍ୟତାପ୍ରାପ୍ତ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ପାଇଁ ନଥାଏ । ତେଣୁ, ସେମାନଙ୍କର ମଜୁରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ସହ ତୁଳନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । କିମ୍ବା ସେମାନେ ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତିର ସର୍ବନିମ୍ନ ନିୟମିତ ବେତନ ହାର ଦାବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

11. ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାରେ ସଠିକ୍ ନଥିଲେ ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କୁ ସମାନ ବେତନ ଏବଂ ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ, ଯାହା ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ନିଯୁକ୍ତ ହେବା ଦିନଠାରୁ ସମାନ ପଦବୀରେ ଥିବା ନିୟମିତ କର୍ମଚାରୀ ଭଳି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଛି । ଯଦି ଏପରି ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବନିମ୍ନ ମଜୁରୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରାଯାଏ, ତେବେ ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ଏହାର ହକଦାର ହେବେ ଯଦି ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଥିବା ବେତନ ଠାରୁ ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ ।

ମୁଖ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲ ସଂରକ୍ଷକ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଯାହା ଉପରେ ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଛି, ତାହା ଏ. ଏମ୍. ଅହମ୍ମଦ, ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଏବଂ ବି. ଏଲ୍. ହଂସାରିଆ ଏବଂ ଏସ୍. ସି. ସେନ୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ଏକ ବିଚାରପୀଠ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏନ୍.ଏମ୍.ଆର୍. ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ କେତେ ବେତନ ଦିଆଯିବ ଏବଂ 'ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସମାନ ବେତନ' ନୀତି ଲାଗୁ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହ ସମାନ ବେତନ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ କି, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ବିଚାର କିମ୍ବା ବାଦବିବାଦର କେନ୍ଦ୍ର ପରି ମନେ ହେଉନାହିଁ । ବିବୃତ ହୋଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତିରୁ ଯାହା ଜଣାପଡୁଛି, ବିଚାରପୀଠକୁ ବିଚାରକରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିବା ଦୁଇଟି ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଜଙ୍ଗଲ ବିଭାଗ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, 1947 ର ଧାରା 2 (j) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଟ୍ରେଡ ୟୁନିଅନର ସ୍ୱୀକୃତି ଏବଂ ଅନ୍ୟାୟ ଶ୍ରମ ପ୍ରଥା ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମ, 1971 ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଏକ 'ଶିଳ୍ପ' କି, ଏବଂ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଅଧିନିୟମ ଅନୁସୂଚୀ-4 ର ଦଫା 6 ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିବା ଅନୁପଯୁକ୍ତ ଶ୍ରମ ପ୍ରଥାରେ ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୋଗ ଅନୁଯାୟୀ, ଏହିପରି ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ଅନିୟମିତ ଆଧାରରେ ରଖିବାରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଲିପ୍ତ ଥିଲେ କି, ଦାବିଗୁଡ଼ିକର ବିଚାର କରିଥିବା ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଜଣେ ସ୍ଥାୟୀ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ସମସ୍ତ ସୁବିଧା ସହିତ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାୟୀ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଜଣେ ସ୍ଥାୟୀ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ଭଳି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହାରରେ ମଜୁରୀ ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରଦାନ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବ । ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ 'ଅନୁପଯୁକ୍ତ ଶ୍ରମ ପ୍ରଥା ' କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଫଳାଫଳ ଏବଂ ସେହି ଆଧାରରେ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିକାରରେ କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଅଛି କି ନାହିଁ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ବେଳେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ ଉଭୟ ପ୍ରକାରର କାର୍ଯ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ସ୍ଥାୟୀତ୍ୱ ବ୍ୟାପକ ଥିଲା, ଏବଂ ସ୍ଥାୟୀ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦେୟ ହେବାକୁ ଥିବା ଉଚ୍ଚ ହାରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାୟୀ ମାନ୍ୟତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ବେତନ ହାରକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ରାଜ୍ୟର ଦାବି ହେଉଛି ଯେ ଯଦି ହଠାତ୍ 1.4 ଲକ୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାମୟିକ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରିବାକୁ ପଡ଼େ, ତେବେ ଏଥିରେ ଏକ ଭାରୀ ଆର୍ଥିକ ବାଧ୍ୟତା ସୃଷ୍ଟି ହେବ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାୟୀ ହେବା ପରେ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପଡିବ; ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ବେତନ ହାର ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାହା କେବଳ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସ୍ଥାୟୀ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ସମୟ ପାଇଁ ନୁହେଁ କି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସାମୟିକ ଥିଲେ । ଯଦିଓ ସେମାନେ ଏନ୍.ଏମ୍.ଆର୍. ଶ୍ରମିକ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିଲେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସମାନ ବେତନ ଆଧାରରେ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା କିମ୍ବା ତାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା କିମ୍ବା ତା ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ସୁପ୍ରକଟ ତ୍ରୁଟି ଅଟେ କିମ୍ବା ଏପରି କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରୟୋଗ ହେବାକୁ ଥିବା ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଜସ୍ମେର ସିଂଙ୍କ(ପୂର୍ବୋକ୍ତ)ର ଅନ୍ୟ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ବ୍ୟାପକ ଭାବେ ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡିକରୁ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା କିମ୍ବା ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଭାବେ ଦର୍ଶାଇବ ଯେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଜସ୍ମେର ସିଂଙ୍କ(ପୂର୍ବୋକ୍ତ)ର ପରବର୍ତ୍ତୀ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବିଚାର ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥିବା ଏହି ପ୍ରକୃତିର ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡିକ ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲ ସଂରକ୍ଷକ(ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ବିଚାର କିମ୍ବା ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ଆଦୌ ବିଚାରର ବିଷୟ ନଥିଲା ।

ଏହି ଅନୁମାନ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 29 ରେ ଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦ୍ୱାରା ଭଲ ଭାବରେ ସୁଦୃଢ଼ ହୋଇଛି, ଯାହା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଛି :-

"ଆମେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିବାକୁ ଚାହୁଁ ଯେ ଯଦି ଶ୍ରୀ ଭଣ୍ଡାରେଙ୍କ ନିବେଦନକୁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ପରିଣତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଆଯାଏ, ତେବେ ସର୍ବନିମ୍ନ ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଯଥାର୍ଥତା କ୍ଷୀଣ ହୋଇପାରେ ଯାହା ଦ୍ୱରା ରାଜ୍ୟ ଭଳି ଆଦର୍ଶ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କୁ ଛାଡି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କୁ, ବେରୋଜଗାର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଶୋଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଦେଇପାରେ । ଶ୍ରୀ ଭଣ୍ଡାରେଙ୍କ ପ୍ରତି ସତ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ତାଙ୍କ ନିବେଦନକୁ ଏତେ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇ ନାହାଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀ ଭଣ୍ଡାରେଙ୍କ ନିବେଦନକୁ ସର୍ବନିମ୍ନ ମଜୁରୀ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ, ଉଚିତ ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ ରଖିବା ଆମ ପାଇଁ କଷ୍ଟକର । ଆମେ ଏହା ଏପରି କହିଛୁ, କାରଣ ଯଦି ସ୍ଥାୟୀ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ବେତନ ହାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ଯାହା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ଆଇନଗତ ବାଧ୍ୟତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହା ରାଜ୍ୟ ବେତନ ଆୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ସୁପାରିଶ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ ହୋଇଥିଲା । *ଆମେ ପ୍ରତିବାଦୀ-ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାୟୀତ୍ୱର ଏହି ପ୍ରତିକାରକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିପାରିବୁ ନାହିଁ କେବଳ ଏହି କାରଣ ପାଇଁ କି ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାୟୀ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମଜୁରୀ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ଅଧିକାର ସ୍ୱୟଂ ଭାବରେ ନିୟମିତକରଣର ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରେ ଯାହା ଉପରେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ତଥାପି, ଆମେ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରୁ ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିକାର ଗୋଟିଏ ନୁହେଁ, ତଥ୍ୟତଃ ଏହା ଜଙ୍ଗଲ ବିଭାଗ କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଭାଗର ସମସ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ସାମୟିକ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସ୍ଥାୟୀତ୍ୱ କିମ୍ବା ଅଧିକ ବେତନ ପାଇଁ ଦାବି ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ମାମଲାର ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ପଡିବ । "(ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରାଗଲା)*

*ପିଆରା ସିଂ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ)*ରେ ସୂଚିତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ନାହିଁ ଯେ , *କାମଚଳା* କିମ୍ବା ଏନ୍.ଏମ୍.ଆର୍. ଙ୍କ ପରି ଦୈନିକ ମଜୁରୀଆଙ୍କୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ନିୟମିତ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହିତ ବେତନ-ହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସମାନ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ କେବଳ ଏହି ପଦବୀ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଯୋଗ୍ୟତା, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ପୂରଣ କରିବା ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟର ଉପଲବ୍ଧତା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଭର କରି ଯଥାଶୀଘ୍ର ସମ୍ଭବ ଏହିପରି କାମଚଳା ଶ୍ରମିକ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟରତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ତରଫରୁ ଏକ ଗମ୍ଭୀର ଏବଂ ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରୟାସର ପରିକଳ୍ପନା କରାଯାଇଥିଲା । ରାୟର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 42 ରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟଳୟ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଖାରଜ କରି ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବରେ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି :

"ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସଂଖ୍ୟା 8 (ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସମାନ ବେତନ) ସମ୍ପର୍କରେ ଆମେ ଦେଖୁ ଯେ ରାୟଟି ଏକତରଫା ଭାବେ ସବୁ ଆଲୋଚନାକୁ ରହିତ କରେ । ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସ୍ପଷ୍ଟ । କିଏ କେତେ ବେତନ ଏବଂ କେଉଁ ଆଧାରରେ ପାଇବେ ଏହା ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରେନାହିଁ । ଉକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଏହି କାରଣରୁ ରଦ୍ଦ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଏହାକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଉଛି ।

ଯଦିଓ ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସମାନ ବେତନ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14ର ଏକ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ, 'ଅସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସମାନ' ମଧ୍ୟ ସେହି ସମାନ ବେତନ ଅଧିକାରର ଏକ ନକରାତ୍ମକ ହେବ, ସମାନ ବେତନ କେବଳ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରକୃତି କିମ୍ବା

ପରିମାଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ ନାହିଁ, ବରଂ ବିଶ୍ୱସନୀୟତା ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୁଣାତ୍ମକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଭର କରିବ ଏବଂ ଯଦିଓ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାନ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଦାୟିତ୍ୱଗୁଡିକ ଏକ ପ୍ରକୃତ ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରେ ।

ତାମିଲନାଡୁ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଏମ୍. ଆର୍. ଅଲଗପ୍ପନ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [1997] 4 SCC 401 ମାମଲାରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଯେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଯଥେଷ୍ଟ ସମାନତା ଏବଂ ପଦବୀଗୁଡ଼ିକର ଅଦଳବଦଳ ମଧ୍ୟ 'ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସମାନ ବେତନ' ର ନୀତିକୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରିନପାରେ ଯେତେବେଳେ କି ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଯେମିତିକି ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା, ନିଯୁକ୍ତି ପଦ୍ଧତି, ସ୍ଥିତି, କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ପ୍ରକୃତି, କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା, ଦାୟିତ୍ୱର ମାପ ଏବଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମୟ ବାହାରେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱ ଅଛି । ବିବୃତ ହୋଇଥିବା *ଗୁଜରାଟ କୃଷି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ବନାମ ରାଥୋଡ ଲାଭୁ ବେଚାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, [2001] 3 SCC 574 ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଏବଂ *ଜସ୍ମେର ସିଂ* ପୂର୍ବୋକ୍ତରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ନୀତି ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅନୁସରଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

ନଥିରେ ରଖାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟଗୁଡିକର ଯତ୍ନର ସହ ବିଚାର କରିବା ପରେ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ *ଜସ୍ମେର ସିଂ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ)*ଙ୍କ ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା ଦୃଢ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ନୀତିଗୁଡ଼ିକ, ସମସ୍ତ ଚାରୋଟି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ସମାନ ଭାବରେ ଲାଗୁ ହେବ ଏବଂ ନିୟମିତକରଣ ଆଦେଶ ବ୍ୟତୀତ ପ୍ରତିବାଦୀ-ଶ୍ରମିକମାନେ କେବଳ ଏପରି ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସର୍ବନିମ୍ନ ମଜୁରୀ ପାଇବାର ହକଦାର ହେବେ, ଯଦି ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଥିବା ବେତନ ଠାରୁ ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ, ଯେଉଁଥି ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କୌଣସି ଗମ୍ଭୀର ଆପତ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାରେ ଗୁରୁତର ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କୁ ସମାନ ପଦବୀରେ ଥିବା ନିୟମିତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଥିବା ବେତନ ଏବଂ ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ । ସମାନ ବେତନ ଏବଂ ଭତ୍ତା ଦାବି ସମେତ କୌଣସି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ନିୟମିତ ଏବଂ ସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହ କୌଣସି ତୁଳନା ଏବଂ ଦାବି କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିବାଦୀ-ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପଦବୀରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତଥ୍ୟ ଏହିକି ଯେ ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଏ, ଉଭୟ ବର୍ଗର କର୍ତ୍ତବ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରକୃତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇନଥିଲା ଯାହା ତାଙ୍କୁ ହକରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିବା କାରକ ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ସଂକ୍ଷେପରେ ଏବଂ କୌଣସି ତଥ୍ୟଗତ ଆଧାର ବିନା ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ନିବର୍ତ୍ତାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ଅସମାନ ପ୍ରକୃତିର କାର୍ଯ୍ୟର ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ସମାନତା ଗ୍ରହଣ ଏବଂ ଅନୁମାନ କରିବାକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିନଥିଲା । ସମାନତା ଆଧାରରେ ପ୍ରତିକାର ଦାବି କରିବା ପାଇଁ, ଆରୋପିତ ପକ୍ଷପାତିତ ଉପରେ ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ତୁଳନାରେ ସମାନ ଅଧିକାର ଦାବି କରିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଦାବିଦାରମାନଙ୍କୁ ଏକ ତୁଲ୍ୟତା ଏବଂ ପରିଣାମୀ ପ୍ରତିକୂଳ ପକ୍ଷପାତକୁ ଏକ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଆଧାରରେ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଜସ୍ମେର ସିଂହ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ)ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସିଧାସଳଖ ନିଆଯାଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମେ ଆମ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅଣାଯାଇଥିବା କେତେକ ଅପ୍ରକାଶିତ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସର୍ବନିମ୍ନ ମୌଳିକ ବେତନ ଦାବିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ନିଜକୁ ପ୍ରରୋଚିତ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ, ଯାହା ଆଇନର କୌଣସି ନୀତି ଉପରେ ବସ୍ତୁନିଷ୍ଠ ବିଚାର ନକରି ଏହାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହୋଇଥାଏ । କେବଳ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଏବଂ ଉକ୍ତ

ମାମଲାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ମାମଲା ଫଇସଲା କରିବା ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଭାବେ କୌଣସି ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ମୂଲ୍ୟ କିମ୍ବା ପ୍ରଭାବ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ବିଶେଷ କରି *ଜଗ୍ଜିତ ସିଂଙ୍କ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ)* ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଆଧାରରେ ନୁହଁ ।

ଉପରୋକ୍ତ ସମସ୍ତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ, ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଉଛି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରି ଦିଆଯାଉଛି କାରଣ ଉପରେ ସୂଚାଯାଇଥିବା ଅନୁସାରେ ଏନ୍.ଏମ୍.ଆର୍ /ଦୈନିକମଜୁରୀ/ ସାମୟିକ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଭଳି ସମାନ ବେତନ ଦେବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, ଯାହା ପାଇଁ ସେମାନେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୋଗ୍ୟ କିମ୍ବା ହକଦାର ହେବେ ନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ନିୟମିତ ହୋଇନାହାନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ସ୍ଥାୟୀ ସଦସ୍ୟ ଭାବରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇନାହାନ୍ତି । ଏହିପରି ସ୍ଥାୟୀ ସ୍ଥିତି/ନିୟମିତକରଣର ପୂର୍ବ ଅବଧି ପାଇଁ, ସେମାନେ କେବଳ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କିମ୍ବା ସୂଚିତ ସର୍ବନିମ୍ନ ମଜୁରୀ ହାରରେ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ, ଯଦି ଏହା ଜଗ୍ଜିତ ସିଂଙ୍କ(ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଥିବା ଠାରୁ ଅଧିକ ଅଟେ । ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଏସ୍. କେ.ଏସ୍.

ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦକ
ସୌମ୍ୟରଂଜନ ବେହେରା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ।